مقاله پژوهشی مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان جلد چهارم، شماره دوم، بهار ۱۳۸۴

مقایسه میزان سرمی کلسیم کل و یونیزه در خانمهای حامله مبتلا به پرهاکلامپسی و خانمهای با حاملگی طبیعی

زهره سالاری ٔ *، ناهید افتخاری ٔ

پذیرش: ۱۳۸٤/۳/۱

بازنگری: ۱۳۸٤/۳/۱۸

دریافت: ۱۳۸۳/۹/۱٤

خلاصه

سابقه و هدف: تغییرات متابولیسم کلسیم و نیز کمبود مصرف غذایی کلسیم به عنوان یک عامل در پاتوفیزیولوژی پرهاکلامپسی و پرهاکلامپسی مطرح است. هدف از این تحقیق، مقایسه سطح سرمی کلسیم کل و یونیزه در دو گروه مبتلا به پرهاکلامپسی و بدون پرهاکلامپسی میباشد.

مواد و روشها: این مطالعه از نوع مورد- شاهدی بوده و در آن تعداد ۱۰۰ خانم باردار که حاملگی اول آنها بوده و در محدوده سنی ۳۰-۲۰ سال بودند، انتخاب شدند. سن حاملگی آنها نیز بین ۴۰-۲۸ هفته بود. ۵۰ نفر از افراد فوق مبتلا به پرهاکلامپسی و ۵۰ نفر دیگر حاملگی طبیعی داشتند که میزان سرمی کلسیم کل و یونیزه در هر دو گروه اندازه گیری شد و با هم مقایسه گردید.

یافتهها: میانگین سنی دو گروه، با یکدیگر تفاوتی نداشت (۲۶/۳۲ سال در گروه مبتلا به پرهاکلامپسی و p<-1/1/2. (در زنان سال در گروه با حاملگی طبیعی) اما میانگین سن حاملگی در دو گروه تفاوت آماری معنی داری داشت (p<-1/1/2). (در زنان مبتلا به پرهاکلامپسی p<-1/2 هفته و در افراد با حاملگی طبیعی p<-1/2 هفته بود). مقایسه دو گروه مورد مطالعه از نقطه نظر متغیرهای فشارخون سیستولی، دیاستولی و شاخص توده بدنی حاکی از تفاوت آماری معنی داری بین دو گروه بود نقطه نظر متغیرهای فشارخون سیستولی در افراد مبتلا به پرهاکلامپسی p<-1/2 (p<-1/1/2). میانگین فشارخون سیستولی در افراد مبتلا به پرهاکلامپسی p<-1/2 (p<-1/1/2) و در افراد با حاملگی طبیعی p<-1/2 (p<-1/1/2) بود و میانگین فشارخون دیاستولی در افراد مبتلا به پرهاکلامپسی p<-1/1/2 و در افراد با حاملگی طبیعی p<-1/1/2 بود. شاخص توده بدنی در افراد مبتلا به پرهاکلامپسی p<-1/2 و در افراد با حاملگی طبیعی p<-1/2 بود. مقایسه میانگین میزان سرمی متغیرهای مورد مطالعه در دو گروه حاکی از بالاتر بودن میانگین کلسیم کل در گروه مبتلا به پرهاکلامپسی و بالاتر بودن کلسیم یونیزه در خانههای بدون ابتلا به پرهاکلامپسی بود. اگرچه این اختلاف از لحاظ آماری معنی دار نبود.

نتیجه گیری: در این مطالعه ارتباطی بین میزان سرمی کلسیم کل و یونیزه و پرهاکلامپسی مشاهده نگردید.

واژههای کلیدی: پرهاکلامیسی، کلسیم کل، کلسیم یونیزه

۱°- استادیار گروه زنان و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان (نویسندهٔ مسئول)

تلفن: ۰۳۴۱-۳۲۲۲۵۰ فاکس: ۰۳۴۱-۳۲۲۱۶۷۱ پست الکترونیکی: Zohreh_Salari@yahoo.com

مقدمه

حدود α درصد خانمهای حامله مبتلا به پرهاکلامپسی میاشند و این بیماری باعث افزایش ناتوانی و میرایی مادر و جنین می شود. اختلالات فشارخون در حاملگی هنوز مهم ترین مشکل حل نشده در طب مامایی است $[\Lambda, \Gamma]$. با وجود چندین دهه تحقیق گسترده هنوز چگونگی آغاز یا تشدید پرفشاری خون در اثر حاملگی به صورت یک مشکل حل نشده باقی مانده است $[\Lambda]$ ؛ بنابراین جلوگیری از بروز آن در واقع غیرممکن است. تشخیص پرفشاری خون حاملگی در زنانی مطرح می شود که اولین بار در طی حاملگی فشارخون آنان به مطرح می شود که اولین بار در طی حاملگی فشارخون آنان به پروتیئنوری نیز وجود دارد $[\Lambda]$!

بررسی در دهههای گذشته یک سـری فاکتورهـای خطـر اساسی را برای پرهاکلامیسی مطرح نموده است. تغییرات متابولیسم کلسیم و نیز کمبود مصرف غذایی کلسیم به عنوان یک عامل در پاتوفیزیولوژی این بیماری به صورت فرضیه مطرح گردیده است. در برخی مطالعات مشاهده شده است که در بیماران با میزان سرمی پایین کلسیم بروز پرهاکلامپسی بیشتر است [۵٬۸] و بعضی کاهش دفع ادراری کلسیم را طی پرهاکلامیسی و به مدت چندین هفته قبل از شروع علایم بالینی واضح گزارش کردهاند [۱۴]. به علاوه متابولیسم غیرطبیعی کلسیم داخل سلولی در پلاکتها و گلبولهای قرمز خون در زنان دچار پرهاکلامیسی ثابت شده است؛ در برخی مطالعات نیز مشخص گردیده که تغذیه تکمیلی کلسیم در کاهش بروز پرهاکلامپسی نقش ندارد [۱۳٬۱۹]؛ بنابراین با توجه به شیوع بالای پرهاکلامپسی (۵ درصد) و به دلیل این که در صورت عدم کنترل آن، ناتوانی و میرایی قابل توجه مادر و جنین را در پی دارد باید راههایی را که باعث کاهش هر چه بیشتر میزان یا شدت آن می شود بیابیم. با توجه به این که عواملی همچون نـژاد، ژنتیـک و قومیـت نیـز در میـزان بـروز یره اکلامیسی نقش دارند [۲،۱۵] و از طرفی در مطالعه ای دیگر در سال ۲۰۰۲ نیز بر تأثیر مناطق جغرافیایی بر روی پرهاکلامپسی تأکید شده است و نقش ارتباط فامیلی و ژنتیـک را نیز در آن دخیل دانسته است [۳]. بر آن شدیم تا میزان سرمی کلسیم را در خانمهایی که در شهر کرمان زندگی

می کنند، بررسی کنیم تا بتوانیم با توجه به شرایط موجود این منطقه در زمینهٔ ارتباط کاهش کلسیم با پرهاکلامپسی قضاوت نماییم. و از سوی دیگر چون در برخی مطالعات میزان سرمی کلسیم یونیزه و در برخی دیگر کلسیم کل بررسی شده، سعی ما بر این بوده تا هر دو عامل را در یک فرد بررسی نماییم تا دریابیم آیا بین این دو عامل نیز در دو گروه مورد مطالعه ارتباطی می توان پیدا نمود یا خیر. نظر به این که در حال حاضر مهم ترین علت مرگ و میر خانمهای حامله در شهر کرمان، پرهاکلامپسی می باشد، در صورتی که در مطالعه فوق بین کاهش میزان سرمی کلسیم کل و یونیزه و پرهاکلامپسی ارتباط پیدا کنیم می توانیم به خانمهای حامله مراجعه کننده به مطبها و مراکز بهداشتی - درمانی توصیه به مصرف کلسیم بداریم.

مواد و روشها

این مطالعه از نوع مورد- شاهدی است که در آن تعداد ۱۰۰ خانم باردار با حاملگی اول که در محدوده سنی ۳۰-۲۰ سال بوده و سن حاملگی ۴۰-۲۸ هفته داشتند، (با توجه به اینکه درصد پرهاکلامپسی ۵٪ میباشد) انتخاب شدند. این بررسی در بخش زنان و مامایی بیمارستان افضلی پور شهر کرمان در سال ۱۳۸۲ انجام شد. بیمارانی که دارای عوامل مخدوش کنندهای همچون چاقی یا سابقه بیماری زمینهای از قبیل پرفشاری خون مزمن، بیماری کلیـوی، قلبـی- عروقـی و وجـود علایمـی از ناهنجـاری جنینـی و یـا چنـدقلویی در سونوگرافی بودند در این مطالعه حذف گردیدنـد. از ایـن ۱۰۰ خانم باردار، ۵۰ نفر مبتلا به پرهاکلامیسی (فشار خون بیشتر یا مساوی ۱۴۰/۹۰ میلیمتر جیوه به اضافه پروتئین ادرار ۲۴ ساعته ٣٠٠mg یا بیشتر) [۲،۱۵] و ۵۰ نفر دیگر خانمهای طبیعی بودند. در هر دو گروه میزان سرمی کلسیم کل و یونیزه اندازه گیری شد کلسیم کل با دستگاه بیوشیمی selectra E (ساخت کشور هلند) اندازه گیری شد و حد طبیعی آن ۱۱/۵–۸/۸ بود و کلسیم یونیزه با الکترولیت آنالیزر AVL ساخته شده توسط کشور سوئیس اندازه گیری شد و حد نرمال آن ۴/۲-۵/۲ می باشد [۷]. اطلاعات افراد در فرمی که به

صورت پرسشنامه تهیه شده بود، جمعآوری گردید. آنگاه اطلاعات وارد برنامه SPSS شده و با روشهای آمار توصیفی محاسبه شد و برای آزمون فرضیه از t-test استفاده گردید. دادهها به صورت Mean±SD نشان داده

شدهاند و با p<+/۰۵ معنی دار فرض شدند.

جدول ا: توزیع فراوانی خانمهای حامله مبتلا به پرها کلامیسی و بدون پرهاکلامیسی بر حسب میزان سرمی کلسیم کل

می باشد. میانگین آن در گروه دوم ۴/۵۵±۰/۵۴ است (جـدول

۲). همچنین این جدول نشان میدهد که در گروه اول ۳۸

درصد افراد میزان سرمی کلسیم یونیزه آنها بین ۴/۵-۳/۶

است در حالی که در گروه دوم بیشترین درصد (۳۴درصـد) در

محدودهٔ ۴/۷-۴/۷ است.

بدون پرەاكلامپسى		پرەاكلامپسى		وضعيت حاملگي
درصد	تعداد	درصد	تعداد	میزان سرمی کلسیم کل mg/dl
74	17	١.	۵	کمتر از ۸/۶
78	١٣	44	۱٧	A/Y-1+
۲٠	١٠	78	١٣	1+/1-1+/9
٣٠	۱۵	٣٠	۱۵	۱۱ و بالاتر
1	۵٠	1	۵٠	جمع

جدول ۲: توزیع فراوانی افراد حامله مبتلا به پرهاکلامیسی و بدون پرهاکلامیسی بر حسب میزان سرمی کلسیم یونیزه

بدون پرەاكلامپسى		پرەاكلامپسى		وضعیت حاملگی
درصد	تعداد	درصد	تعداد	میزان سرمی
				کلسیم یونیزه mg/dl
77	11	٣٨	19	٣/۶-۴/۵
74	١٧	18	٨	4/9-4/4
74	17	٣٨	١٩	4/1-4/9
۲٠	١٠	٨	۴	۵ و بالاتر
1	۵٠	1	۵٠	جمع

اختلالات پرفشاری خون بارداری، هنوز مهم ترین مشکل در طب مامایی هست و یکی از علل مهم ناتوانی و مرگ و میر مادر و جنین محسوب می شوند [۱۷]. با وجـود چنـدین دهـه تحقیق گسترده، هنوز چگونگی آغاز یا تشدید پرفشاری خون حاملگی حل نشده است [۱۰]. بررسیهایی که در دهههای گذشته انجام شده، انواع مختلفی از عوامل بیوشیمیایی و

نتايج

نتایج مطالعه فوق به قرار زیر میباشد: میانگین سنی دو گروه، با یکدیگر تفاوتی نداشت (۳/۷±۲۶/۰۲ سال در گروه مبتلا به پرهاکلامپسی و ۳۵/۳۶±۲/۵۶ سال در گروه با حاملگی طبیعی با ۳۶۶/p=۰) اما میانگین سن حاملگی در دو گروه تفاوت آماری معنی داری داشت (در زنان مبتلا به پرهاکلامیسی ۳۶/۲۹±۳/۲ هفته و در افراد با حاملگی طبیعی هفته بود با $p=\cdot/\cdot\cdot \tau$). مقایسه دو گروه مورد $p=\cdot/\cdot\cdot \tau$ مطالعه از نقطه نظر متغیرهای فشارخون سیستولی، دیاستولی و شاخص توده بدنی حاکی از تفاوت آماری معنی داری بین دو گروه بود. میانگین فشارخون سیستولی در افراد مبتلا به پرهاکلامیسی ۱۴۹/۸±۱۳/۳۹ و در افراد با حاملگی طبیعی ۱۰۸/۷±٩/۷۳ بـود (p<٠/٠٠٠١) و ميـانگين فــشارخون دیاستولی در افراد مبتلا به پرهاکلامیسی ۹۵±۸/۵۷ و در افراد با حاملگی طبیعی ۴/۷۴±۱۰/۷۲ بود (p<٠/٠٠٠١). شاخص توده بدنی در افراد مبتلا به پرهاکلامیسی ۲۲/۸۴±۲/۰۷ و در افراد با حاملگی طبیعی ۲۱/۲۱±۲/۰۹ بود (p<٠/٠٠٠١). مقایسه میانگین میزان سرمی متغیرهای مورد مطالعه در دو گروه حاکی از بالاتر بودن میانگین کلسیم کل در گروه مبتلا به پرهاکلامپسی و بالاتر بودن میزان سرمی کلسیم یونیزه در خانمهای بدون ابتلا به پرهاکلامپسی بود، اما اختلاف آماری معنی داری در دو گروه وجود نداشت. میانگین میزان سرمی کلسیم کل در افراد مبتلا به پرهاکلامپسی (گروه اول) ۹/۹۵±۱/۲۸ بود و در افراد بدون ابتلا به پرهاکلامیسی میانگین میزان سرمی کلسیم کل ۱۰/۱۳±۱۰/۱۳ بود (جدول ۱). همچنین این جدول نشان میدهد که در گروه اول بیشترین درصد (۳۴ درصد)، میزان کلسیم کل در محدوده ۸/۷-۱۰ میباشد در حالی که در گروه دوم بیـشترین درصـد (۳۰ درصـد) میـزان کلـسیم کـل در محـدوده ۱۱ و بـالاتر

بیوفیزیکی را در پاتولوژی اختلالات پرفشاری خون بارداری دخیل دانستهاند. مطالعات اخیر بر امکان نقش کلی کمبود تغذیه یا عدم تعادل چندین عامل تغذیهای اساسی به عنوان علت این بیماری تأکید کردهاند. برخی شواهد بر ارتباط بین وضعیت تغذیه و شروع یا پیشرفت این بیماری صحه گذاشتهاند. از جمله عواملی که در پاتوفیزیولوژی پرهاکلامپسی مطرح شده، تغییرات متابولیسم کلسیم و کمبود تغذیهای آن می باشد [۲]. به همین دلیل در این مطالعه میزان سرمی کلسیم کل و یونیزه در خانمهای حامله مبتلا به پرهاکلامپسی و بدون پرهاکلامپسی بررسی شد که در افراد تحت بررسی فشار خون سیستول و دیاستول در دو گروه مورد مطالعه اختلاف آماری معنی داری داشت و با توجه به بالاتر بودن فشارخون در افراد مبتلا به پرهاکلامپسی این اختلاف دور از انتظار نمی باشد [۲،۱۵]. از طرفی سن حاملگی افراد مبتلا به پرهاکلامیسی نیز به طور معنی داری پایین تر از افراد نرمال بود که با توجه به این که در پرهاکلامیسی گاهاً شرایطی به وجود می آید که پزشک مجبور به ختم حاملگی زودتر از موعد زايمان مي شود، مي توان اين اختلاف را توجيه نمود [۲]. شاخص توده بدنی در افراد مبتلا به پرهاکلامیسی بالاتر از افراد نرمال بود که با توجه به مطرح بودن چاقی به عنوان یکی از عوامل خطرزای پرهاکلامیسی [۱،۹] می توان این مسئله را توجیه نموده و سعی کنیم بر کاهش وزن خانمهای چاق قبل از بارداری تأکید کنیم. در مطالعه اخیر در بررسی میزان سرمی کلسیم کل و یونیزه اختلاف معنیداری بین دو گروه وجود نداشت. در مطالعهای که در سال ۲۰۰۱ توسط مـالاس ^{1} و همکاران انجام شد میزان سرمی کلسیم در گروه مبتلا به پرهاکلامپسی پایین تر از افراد طبیعی بود [۸].

در مطالعه ای که در سال ۲۰۰۱ توسط نیرومنش و همکاران انجام شده بود تغذیه تکمیلی کلسیم در کاهش پرهاکلامیسی مؤثر بوده بالعکس در مطالعه ای که توسط ریچارد و همکاران در سال ۱۹۹۷ انجام شده بود تغذیه تکمیلی کلسیم تأثیری در کاهش بروز پرهاکلامیسی نداشت

[۱۰]. در مطالعه پرییرا^۴ و همکارانش نیز غلظت کلسیم یونیزه در بیماران پرهاکلامپتیک بیشتر از زنان حامله با فشار خون طبیعی بود [۱۱].

در مطالعهای که در سال ۱۹۹۸ توسط کولیر $^{\alpha}$ و همکاران در مورد اثرات تغذیه در موربیدیتی مادران انجام شد پی بردند که تغذیه تکمیلی کلسیم در خانمهای مبتلا به پرهاکلامپسی بروز این بیماری را کاهش میدهد [۶]. در بررسی دیگری توسط رانیولو ^{3} و همکاران در سال ۱۹۹۳ نسبت کلسیم به کراتینین در افراد مبتلا به پرهاکلامپسی و افراد با حاملگی طبیعی اختلاف قابل توجهی نداشت [۱۲]. در یک بررسی که توسط ویلار $^{\gamma}$ و همکاران در سال ۲۰۰۰ انجام شد در افراد دریافت کننده کلسیم کمکی ریسک پرهاکلامپسی کاهش یافته دریافت کننده کلسیم کمکی ریسک پرهاکلامپسی کاهش یافته بود [۱۸].

در یک بررسی که توسط هوجو $^{\Lambda}$ و همکاران در سال ۱۹۹۹ انجام شد این فرضیه که در افراد مبتلا به پرهاکلامپسی غلظت کلسیم آزاد داخل سلولی افـزایش یافتـه، و بـه همـین دلیـل غلظت خارج سلولی آن کاهش مییابد مطرح گردید و آن را به عنوان یک عامل مؤثر در پاتوژنز پرهاکلامپسی دانستند [4].

در مطالعهای که توسط سیلی⁹ و همکاران در سال ۱۹۹۲ انجام شد، در افراد مبتلا به پرهاکلامپسی غلظت کلسیم یونیزه سرم و کلسیم ادرار کاهش یافته بود که دلیل آن احتمال کاهش جذب رودهای کلسیم و افزایش مصرف آن در این افراد عنوان شده بود و غیرطبیعی شدن سطح کلسیم را به عنوان یک عامل مؤثر در افزایش حساسیت عروق در افراد مبتلا به پرهاکلامپسی مطرح کردند [۱۶].

با بررسی مطالعات مختلف می توان دریافت که در مناطق گوناگون نتایج متفاوتی در بررسی میزان کلسیم در افراد حامله مبتلا به پرهاکلامپسی به دست آمده است. بنابراین شاید بتوان گفت که نیاز به شروع تغذیه تکمیلی کلسیم را بر اساس بررسیهای انجام شده در هر منطقه به طور مجزا ارزیابی نمود و با توجه به مطالعه اخیر در شهر کرمان نمی توان اندازه گیری سطح سرمی کلسیم را به عنوان معیاری جهت ارزیابی این که

⁴⁻ Preyera

⁵⁻ Kulier

⁶⁻ Raniolo

⁷⁻ Villar J

⁸⁻ Hojo M

⁹⁻ Seely EM

¹⁻ Malas

²⁻ Niromanesh

³⁻ Richard

نظر نمی رسد که تجویز کلسیم در حین حاملگی از پرهاکلامپسی پیشگیری نموده یا بر نتیجه حاملگی اثر زیادی داشته باشد.

آیا خانمهای حامله مستعد ابتلا به پرهاکلامپسی هستند یا خیر قلمداد نمود و نمی توان کاهش میزان سرمی کلسیم را عامل مؤثری در بروز پرهاکلامپسی دانست و بر این اساس به

منابع

[۱] افتخاری ن، نیکیان ی، خالقی ف: ارتباط چاقی با پرهاکلامپسی. مجله دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قزوین، ۱۳۷۹، شماره ۱۴، صفحات: ۴-۲۰.

- [2] Cunnighom Gant, Leveno Gilstrop: Williams obstetrics & Gynecology, 21th ed. New York, McGraw-Hill, 2001; Vol 2, pp:336-65.
- [3] Dawson LM, Parfrey PS, Hefferton D, et al: Familiar risk of preeclampsia in Newfoundland: a population-based study. *J Am Soc Nephrol.*, 2002; 13(7): 1901-6.
- [4] Hojo M, Suthanthiran M, Helseth G, August P: Lymphocyte intracellular free calcium concentration is increased in preeclampsia. *Am J Obstet Gynecol.*, 1999; 180(5): 1209-14.
- [5] Kosch M, Hausberg M, Louwen F, Barenbrock M, Rahn KH, Kisters K: Alterations of plasma calcium and intracellular and membrane calcium in erythrocytes of patients with preeclompsia. J Hum Hypertens., 2000; 14(5): 333-6.
- [6] Kulier R, de Onis M, Gulmezoglu AM, Villar J: Nutritional interventions for the prevention of maternal morbidity. *Int J Gynaecol Obstet.*, 1998; 63(3): 231-46.
- [7] Lemann HP, Henry JB: SI unit in henry JB (Ed). Chlinical Diagnosis and management by laboratory methods 20th ed., Philadelphia, W.B.Saunders Co. 2001; p: 1425.
- [8] Malas NO, Shurideh ZM: Does serum calcium in pre-eclampsia and normal pregnancy differ? *Saudi Med J.*, 2001; 22(10): 868-71.
- [9] Mittendorf R, Lain KY, Williams MA, Walker CK: Preeclampsia. A nested, case-control study of risk factors and their interactions. *J Reprod Med.*, 1996; 41(7): 491-6.
- [10] Niromanesh S, Laghaii S, Mosavi- Jarrahi A: Supplementary calcium in prevention of preeclampsia. *Int J Gynaecol Obstet.*, 2001; 74(1): 17-21.

- [11] Pereyra A, Amato D, Ramos C, Karchmer S: The intracellular increase of ionized calcium depends on factors present in the blood of patient with preeclampsia. *Ginecol Obstet Mex.*, 1993; 61: 181-4.
- [12] Raniolo E, Phillipou G: Prediction of pregnancy-induced hypertension by means of the urinary calcium: creatinine ratio. *Med J Aust.*, 1993; 158(2): 98-100.
- [13] Richard J, Levine, John C, Hauth D: Trial of calcium to prevent preeclampsia. 1999; Vol 337: 2(69-76).
- [14] Rodriguez JG, Avendano R, Inzunza B: Hypocalciuria in pre-eclampsia. *Rev Chil Obstet Ginecol.*, 1993; 58(6): 470-4.
- [15] Scott, Di Saia, Hammond, Spellacy: Danforth's obsteorics & Gynecology, 8th ed., New York Loppincott William and Wilkins, 1999; pp: 237-47.
- [16] Seely EW, Wood RJ, Brown EM, Graves SW: Lower serum ionized calcium and abnormal calciotropic hormone levels in preeclampsia. J Clin Endocrinol Metab., 1992; 74(6); 1436-40.
- [17] Vasiljevic N, Vasiljevic M, Plecas D: The role of nutritional factors in pre-eclampsia and eclampsia. Srp Arh Celok Lek., 1996; 124(5-6): 156-9.
- [18] Villar J, Belizan JM: Same nutrient, different hypotheses: disparities in trials of calcium supplementation during pregnancy. Am J Clin Nutr., 2000; 71(5supple): 1375S-9S.
- [19] Wanchu M, Malhotra S, Khullar M: Calcium supplementation in pre-eclompsia. J Assoc Physicians India., 2001; 49: 795-8.

The Comparison of Total and Ionised Serum Calcium Level in Preeclamptic Pregnant Women and the Women with Normal Pregnancy

Z. Salari MD^{1*}, N. Eftekhari MD²

- 1- Assistan Professor, Dept of Gynecology, University of Medical Sciences, Kerman, Iran
- 2- Associated Professor, Dept of Gynecology, University of Medical Sciences, Kerman, Iran

Background: Preeclampsia remains one of the important obstetrical problems and changes calcium metabolism and low dietary calcium intake has been suggested in the pathophisiology of preeclampsia. The aim of this project was to determine the total and ionized calcium level in normal pregnancy and preeclamptic women.

Materials and Methods: This case control study included 100 pregnant women, 20 to 30 years who were 28 to 40 weeks pregnant. Patients were divided into two groups, 50 women as case group (preeclampsia) and 50 women as control group (normal pregnancy). The serum total and ionized calcium were measured in both groups.

Results: There were no significant differences between two groups in demographic factors. Duration of pregnancy was significantly different in two groups (36.29±3.2 weeks in case group and 38.19±2.5 in control group) (p<0001). The mean systolic and diastolic blood pressure and body mass index were significantly different in both group (p<0001). The mean systolic blood pressure in preeclamptic women was 149.8±13.39 and in normal group was 108.7±9.73 and the mean diastolic blood pressure in preeclamptic women was 95±8.57 and in normal group was 67.4±10.72, body mass index was 22.84±2.07 in preeclamptic women and in normal pregnancy was 21.21±2.09. There was no significant differences between the two groups in mean serum level of total and ionized calcium (total calcium in preeclamptic women was 9.95±1.28 and in normotensive women was 10.13 ± 1.11) Ionized calcium was 4.7 ± 0.29 vs. 4.55 ± 0.54 .

Conclusions There was no significant differences in serum total and ionized calcium between preeclamptic and normotensive pregnant women.

Key words: Preeclampsia, Total Calcium, Ionised Calcium

*Corresponding author,Tel: (0341)3222250, Fax:(0341)3221671, E-mail: Zohreh Salari@yahoo.com Journal of Rafsanjan University of Medical Sciences and Health Services, 2005, 4(2): 123-128